

ŠKOLITELSKÝ POSUDOK

Diplomant: Katarína Sláviková

Školiteľ: PhDr. Edita Vološčuková

Názov práce: *Papier ako výtvarná materiál.*

Praktická práca: „Schránka“ – priestorový objekt.

„Sme vzdelaní, ale sme zlí.“ Umenie a ekológia, ich prepojenie, je jedným z možných východísk z bludiska, v ktorom sa nachádza naša planéta. Pokorná veda a humánne umenie. Toto je hlavná niť, od ktorej sa odvíja téma DP K. Slávikove – Papier ako výtvarný materiál.

Jej ekologické vedomie ju viedlo k výberu témy DP, zvedavosť a naplnenie tvorivou energiou k jej realizácii. Výsledkom je teoretická práca s rozsahom 98 strán písaného textu a a intermediálna inštalácia.

Teoretickú prácu logicky rozčlenila do 5 kapitol (vnútorne ešte bohato štrukturovaných). Vychádza z konštatovania stavu ekologickej situácie, pátra po ostrovčekoch pozitívnej deviácie, jedným z nich je recyklácia a jej „bolestné“ presadzovanie sa v konzumnej spoločnosti.

Jedným z recyklačných produktov je papier – hlavný objekt jej záujmu. Venuje sa jeho dejinám, vlastnostiam a funkciám.

Nosnú časť práce venovala paper – artu: papieru ako materiálu, či cieľu výtvarného procesu v rukách výtvarných umelcov. Z množstva autorov, ktorí pracujú s týmto médium, si vyberá skutočné osobnosti, ktoré najviac ilustrujú situáciu v tomto umení vo svetovom merítke. Pri mapovaní situácie pracovala s množstvom domácej a zahraničnej literatúry a s informáciami na web. stránkach (celkovo 48 zdrojov). Práca je ilustrovaná ukázkami (vhodne zvolenými, žiaľ slabšej kvality reprodukcie, čo nie je vinou autorky).

Na teoretickú časť úzko nadväzuje časť praktická. Jej základnou myšlienkovou osou je recyklácia – sám život, premeny z „prachu na prach“ Inšpiráciou je Maslowova hierarchia potrieb a Haglov graf stúpajúcej špirály. Táto sa stala základom pre priestorový objekt „Schránka“ s kovovou konštrukciou, potiahnutý papierom pripomínajúcim pergamen. V myšlienkovom zdôvodnení sa stal pre autorku domovom – pripomínajúcim prenatálne štádium, ale aj objektom – „kostrou“, schovávajúcim ľudskú dušu. Objekt sprevádzajú reliéfy z autorského papiera, dokumentujúce rôzne štádiá života. Materiálom pre autorský papier sa stali listy už nežijúcej osoby, pre autorku veľmi blízkej, ktoré takto našli (na čas) svoju novú podobu. Objekt autorka po vytvorení prenášala po rôznych miestach – putovala s ním ako so živou bytosťou, pozorovala jeho správanie sa. Dokumenty o tom tvoria fotografie a diapozitívy, premietané počas expozície. Prácu s papierom – jeho živý zvuk, zaznamenala na audiozázname.

Prácu komplexne hodnotím ako veľmi kreatívnu, bohatú svojím myšlienkovým obsahom. Odporúčam ju na obhajobu. Hodnotím známku výborne (1).

V Prešove 18. mája 2001

PhDr. Edita Vološčuková